

Andrzej I Eliza, Dzieląc świat na pół

Czary, zapach palonych ziół,
Czary - i w końcu byłeś mój.
A teraz, gdy karty znów rozłożę
Tylko dama pik, więcej nikt.
To jakby nad głową pękł słońca orzech
Dzieląc świat na pół - Twój i mój.

Czary, starego wina smak,
Czary, za progiem został wiatr.
A teraz, gdy umiem w pech już wierzyć
Dawnych zaklęć żal, tak mi żal.
Gdy noce snem tylko przyszło nam mierzyć
Dzieląc świat na pół - Twój i mój.

Czary, zegarów ciągły bieg,
Czary, niedobrych myśli szept.
Tak łatwo spojrzeniem jednym zgrzeszyć
Łatwo kończyć dzień śmiechem złym.
Blask świecy pożaru w sercach nie wzniecił
Dzieli świat na pół - Twój i mój.